

sygn. akt. II Cs 143/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek – Markowska (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

skargi Ł. P. o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie pod sygn. akt I C 207/14

w sprawie z powództwa Ł. P.

przeciwko C. – Deweloper (...), O., (...) spółka jawna, J. G., A. W., E. O.

o zapłatę

postanawia:

umorzyć postępowanie wywołane skargą .

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. Ł. P. wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin - Centrum w Szczecinie, pod sygn. I C 207/14. Nadto wydania Sądowi Rejonowemu zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności, zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 12 000 zł oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż złożył w przedmiotowej sprawie pozew w dniu 26.06.2013 r. Jednakże dopiero 21.10.2013 r. Sąd Rejonowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Skarżący zaznaczył, że w aktach odnotowano informacje o błędach, które spowodowały wydłużenie postępowania, np. nie przedkładanie Referendarzowi w terminie akt przez pracowników sekretariatu celem terminowego rozstrzygnięcia sprawy. Nadmienił, iż w wyniku błędnego zaadresowania przesyłki pocztowej na adres podany w pozwie, mimo złożenia przez powoda w dniu 17.09.2013 r. pisma informującego o prawidłowym adresie do doręczeń, do dnia wniesienia skargi nie doręczono mu nakazu zapłaty. Dalej zwrócił uwagę na ponad trzymiesięczną zwłokę pomiędzy wniesieniem pierwszego ze sprzeciwów (5.11.2013 r.) i wyznaczeniem sędziego prowadzącego sprawę (8.11.2013 r.) do chwili wydania zarządzenia uznającego skuteczne wniesienie sprzeciwu i doręczeniu pozostałym pozwanyemu pozwu (13.02.2013 r.). W ocenie skarżącego bezczynność Sądu trwa od dnia 7.03.2014 r. do dnia wniesienia niniejszej skargi. Podkreślił, że w dniach 25 i 27.02.2013 r. oraz 7.03.2013 r. wpływały do tut. Sądu sprzeciwy od nakazu zapłaty. Do dnia wniesienia skargi nie zostało stwierdzone, czy w/w sprzeciwy zostały wniesione skutecznie, nie przesłano powodowi odpisów sprzeciwów, nie wyznaczono terminu rozprawy.

W świetle powyższego zdaniem skarżącego w sprawie doszło do przewlekłości postępowania. Zaznaczył, że wysokość żądanej sumy pieniężnej jest w pełni zasadna, bowiem przedmiotem sprawy I C 207/14 jest roszczenie o zwrot kwoty 10.000 zł wpłaconej tytułem zadatku. Sprawa ta miała mieć charakter prejudycjalny, gdyż w razie stwierdzenia przez Sąd wyłącznej winy pozwanych w nie dojdzie do skutku umowy przyrzeczonej, powód miał zamiar dochodzić kolejnym pozwem kwoty 10.000 zł tytułem zwrotu podwójnego zadatku. Przewlekłość prowadzenia przez Sąd sprawy sprawiła, że w dniu 1.05.2014 r. upłynął roczny termin, jaki ustawodawca przewidział na dochodzenie roszczeń z umowy przedwstępnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie podlegało umorzeniu.

Na wstępie wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o skardze na naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 61, poz. 498).

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 w/w ustawy, przepisy tejże ustawy stosuje się, gdy na skutek działania lub bezczynności Sądu doszło do naruszenia prawa strony do przeprowadzenia i zakończenia bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy. Strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Oznacza to, że skarga na przewlekłość postępowania jest dopuszczalna jedynie w toku postępowania w sprawie, której dotyczy, bowiem zasadniczym celem skargi na przewlekłość postępowania jest usunięcie stanu przewlekłości i spowodowanie rozpoznania toczącej się sprawy. Jak bowiem wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 20 stycznia 2012 r., I OPP 84/11 (LEX nr 1103980), przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki są środkiem egzekwowania konstytucyjnego prawa każdego do rozpoznania jego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, prawa do osądzenia tej sprawy, którą wniesie pod sąd. Skarga na przewlekłość postępowania stanowi doraźną interwencję przeciwdziałającą niezasadnie przedłużającemu się postępowaniu sądowemu. Jest zatem środkiem prawnym egzekwującym rozpoznanie sprawy przez sąd - jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu (por. postanowienie NSA z dnia 21 lipca 2011 r., I OPP 50/11, LEX nr 852830). Skarga na przewlekłość postępowania ma zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach sądu, a więc spełni swoją rolę jedynie wtedy, gdy zostanie wniesiona w toku postępowania.

Mając powyższe na względzie oraz po zapoznaniu się z aktami sprawy I C 207/14 prowadzonej przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Sąd Okręgowy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie skarga o stwierdzenie przewlekłości wpłynęła w toku postępowania, w dniu 17.06.2014r. Jednocześnie zarządzeniem z dnia 21.06.2014r. Sąd Rejonowy wyznaczył termin rozprawy w sprawie na dzień 23 lipca 2014r.

Następnie, już w toku postępowania skargowego, strony na rozprawie w dniu 23.07.2014r. zawarły ugodę i sprawa została postanowieniem wydanym w tym samym dniu umorzona. Sąd Okręgowy mając na uwadze cel, jakemu służy skarga na przewlekłość postępowania, doszedł do przekonania, iż w chwili rozpoznania niniejszej skargi postępowanie w sprawie przed sądem pierwszej instancji zostało zakończone z uwagi na jego umorzenie z powodu zawarcia przez strony ugody sądowej.

Ponieważ – o czym była już mowa powyżej - zasadniczym celem skargi na przewlekłość postępowania jest usunięcie stanu przewlekłości i spowodowanie rozpoznania toczącej się sprawy, to w niniejszej sprawie bez wątpienia doszło do rozpoznania sprawy i w efekcie tego do zawarcia przez strony ugody na rozprawie w dniu 23.07.2014r. Zatem w momencie rozpoznania skargi w niniejszej sprawie przez Sąd Okręgowy, postępowanie w sprawie nie było już w toku, zostało zakończone. Stąd rozpoznanie zarzutów zawartych w skardze stało się bezprzedmiotowe i postępowanie w tym przedmiocie winno zostać umorzone.

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, orzekł jak w sentencji.